M. 15177:1.
FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet
(översättn. 1 sida)

Nya Zeeland

uppt. år 1952

Svar å LUF 85 rör. hästkött och hästslakt m

s. 1.

Nya Zeeland.

(73)

M. 15177:1.

Wyndham Road,
Pinehaven,
Heretaunga,
Nov-Zelando.
6:VII:52.

Estimataj Sinjoroj,

Vian peton pri informo transdoniĝis al mi de S-ro. Potts, eble pro
ke mi estas vegetarano. Mi ne estas certa, ĉu mi ĝuste komprenas la demandojn, ebl
la malsimilaj kondiĉoj ĉe NZ., sed jen kion mi scias; se vi volas scii plu pri iu p
mi volonte eltrovos por vi.

Ĉe Nov-Zelando, laŭ mia scio, ĉevalviando ne estas manĝata. Unu el
ĉefaj produktaĵoj de la lando estas viando, kaj eĉ dum la milito, kiam ĝi estis por
ciumata, (kvankam ne tre severe, kaj ne ĉar oni ne produktis ĝin, sed por sendi la
plej multon al Britujo), nur la kutimaj specoj estis vendataj.

Mortigado de ĉevaloj, hundoj kaj katoj por viando, laŭ mia scio, n
okazas; mortigado pro aliaj kaŭzoj havus proksimume la samajn sociajn sekvaĵojn kie
en Britujo, de kie ne prenas la plimulton el niaj kutimoj kaj moroj; kelkaj persono
kiaj mi, forte malaprobas la okazon; al aliaj, ne tre gravas.

Sekve de la ĉi-supro, ne estas speciala persono kiu mortigas ĉeval
hundojn kaj katojn por viando. Kompreneble, best-protektantaj asocioj, ekzemple la
Society for the Prevention of Cruelty to Animals, (Societo por forigi kruelecon kon
traŭ bestoj) sendolore mortigas ĉiujn bestojn kiuj estas grave difektitaj aŭ ne hav
posedantojn; sed tio estas alia afero.

Bestoj mortigataj por viando estas mortigataj aŭ elektrike, aŭ pe
speciala pafilo, la t.n. "humaneca mortigilo". La uzado de tiu ĉi lasta por multaj
specoj de bestoj estas nun deviga (krom por la viando por la judoj), rezulte de
petskribo organizata antaŭ du jaroj de diversaj best-protektantaj organizaĵoj, el kiu
unu estas la Vegetara Asocio. Strange estis, ke la S.P.C.A. ne partoprenis en tiu
petskribo, kaj eĉ malaprobis ĝin, dirante ke la antaŭaj metodoj estis sufiĉe bonaj.
Onidire, tio estas ĉar kelkaj el la administrantoj estas ankaŭ estroj de buĉejoj, kiuj
ne volis la pluan elspezon pri la specialaj pafiloj kaj municio; sed pri la vero de
tio, mi ne scias. Ĉiuokaze, ni oranizis la aferon sukcese sen (aŭ eble malgraŭ!) ili.

Do, jen ĉio, kion mi nun povas diri rilate la demandojn: mi spertis
iom da malfacileco kompreni ilin ĝuste, eble pro tio ke la ideo de viando krom de
bovoj, ŝafoj aŭ porkoj estas strange en NZ. Kvankam mi estas vegetarano, mi laboras
kaj interrilatiĝas inter viandmanĝantoj, kaj konas iom pri viando. En NZ, oni manĝas
multe, eĉ tro, da viando, kaj tio ne estas la opinio de mi, la vegetarano, sed de
nutraĵistoj, kiuj komparas la kondiĉoj tie ĉi kun tiuj en aliaj landoj; ankaŭ oni povas
aŭdi la komentojn de alilandanoj kiuj vizitas nin, ke ni manĝas multe da viando.
Sed, en lando kiu tiom faras el ĝi, eble estas atendinda.

Mi esperas ke vi povos eltiri la respondojn al la demandoj el la ĉi-
supro: se vi volas scii plu, nur skribu kaj demandu!

Via sincere,

David MacGill

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

P.S. Mi jus lernis ke dum iom da tempo tuj post la milito, iom da
ĉevalviando estis enskatoligita & eksportita al Belgujo,
sed tio ne okazas nun.

Nya Zeeland

M. 15177.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

(73)

Enligt vad jag känner till ätes hästkött inte i Nya Zeeland. En av de viktigaste produkterna är kött och till och med under kriget, när det var ransonerat, (dock inte strängt och inte på grund av mindre produktion utan på grund av att större mängder sändes till Storbritannien) var endast de vanliga sorterna försålda.

Avlivning av hästar, hundar och katter för köttets skull äger inte rum, enligt vad jag känner till. Avlivning av andra orsaker har ungefär samma sociala följder som i Storbritannien, varifrån vi tager de flesta av våra seder och bruk; några personer (som jag själv) ogillar det i högsta grad, medan andra inte har någon direkt åsikt om saken.

Som följer av ovanstående är det inte någon särskild person, som avlivar hästar, hundar och katter för köttets skull. Naturligtvis finns det djurskyddsföreningar, t.ex. Society for the Prevention of Cruelty to Animals, (Sällskap för att få bort råhet mot djur) vilka smärtfritt avlivar alla djur, som är allvarligt skadade eller saknar ägare, men det är en annan sak.

Djur, som avlivas för köttets skull, är avlivade antingen elektriskt eller medelst ett särskilt skjutvapen, ett s.k. humant avlivningsredskap. Användningen av det sistnämnda verktyget är nu förtiden en skyldighet (med undantag av judarnas slakt), vilket är resultatet av en petetion, som för två år sedan organiserades av flera djurskyddsföreningar, av vilka en är vegetariansk. Det är underligt att S.P.C.A. inte deltog i denna petetion utan t.o.m. ogillade den och ansåg, att de tidigare metoderna var tillräckligt bra. Man påstår att detta berodde på att några i förvaltningen också förestår slakterier, vilka inte ville ha ytterligare utgifter för särskilda skjutvapen och ammunition, men sanningshalten i detta vet jag inte. Likväl lyckades vi utan (eller kanske trots) dem.

Ja, detta är allt som jag nu kan säga beträffande frågorna, vilka jag haft vissa svårigheter att förstå, troligen beroende av att kött från andra djur än oxe, får och svin är sällsynt i Nya Zeeland. Fastän jag själv är vegetarian arbetar jag och har kontakt med köttätare och känner något till om kött. I Nya Zeeland äter man mycket, ja, t.o.m. för mycket kött. Detta är inte min åsikt som vegetarian utan producenternas åsikt, baserad på jämförelse med andra länders konsumtion. Även turister säger att vi använder mycket kött, men det är kanske inte så underligt i ett land, som producerar så mycket av denna vara.

P.S. Jag har just hört att någon tid strax efter kriget exporterades konserverat hästkött till Belgien, men det sker inte nu.